

Bana Mutluluk Borcun Var Hayat

– Filiz · 31 Temmuz 2025

Bana Mutluluk Borcun Var, Hayat

Ne çok sustum sana,
dilim değil, yüreğim yutkundu her seferinde.
Kaldırımlar ezberledi ayak izimi,
sokak lambaları tanır en karanlık hâlimi.

Bir sabah sevineceğim sandım,
ama her gün, biraz daha eksildim.
Bir avuç huzur istedim senden,
yağmur verdin... çamur verdin...

Gülüşümü aldın elimden,
fotoğraflarda kaldı neşemin yansıması.
İnsanlara "iyiyim" dedim,
ama içimde yıllardır
cenaze kalkıyor.

Ey hayat...

Seninle kaç kere barışmaya çalıştım,
ama sen her defasında
biraz daha acıyla tuttun elimi.
Beni bana yabancı ettin,
ayna bile bakmaya utanıyor artık.

Bana mutluluk borcun var, hayat.
Kandırdığın her bahar için,
götürdüğün her dost için,
ağlattığın her gece için...
Borcun var.

Ben sana çocuk inancım ile geldim,
bir bayram sabahı gibi saf.
Sen beni geç kalan mektuplarla büyüttün,
hiç açılmayan kapılarla,
hiç dönmeyenlerle...

Artık bir tebessüm bile lüks değil mi bana?
Bu kadar mı cimri oldun mutluluğa?
Biraz olsun geç kalma bu kez,
çünkü ben seni affedecek kadar
yorgunum artık.

Derya. 31.07.2025